

نه کرد ؟ نه دهنگیک ، نه رهنگیك ، نه جووله یك . له ناکاو وه
شتیک له ناسمان به ربیته وه ، روانینه که ی بنه گونیه یه کی خه ت
سووری دهم به ستر او وه گیر سایه وه .

« - ئا .. نه ی ماوه یه که له مه و بهر بوئه مه م نه دی ؟! یا ..
نازانم ، له وانه یه ده میك بی له ویدا که وتبی ، کی فری ی داوه ،
ده بیته ئیشی هیندی مندالی لاسار بیته و ، بوگالته پیکردنی
خه لکی دایان نابیت ..! »

سه رنجیکی قوولی له ده رگه و په نجه ره ی ماله کان دا ، وای
به بیردا هات .. کاتیک ئه م ده چی به لای گونیه که وه و ،
ده مه که ی ده تر ازینی ، کومه لی مندال به دهم قاقای پیکه نینه وه
فرکه ده که ن !. « - ئه م بنه گونیه یه چی تیابی ؟ . »

لی ی چوو په پشی و ، سه یریکی نه ملالو لای خوی کرده وه ،
خه ریک بوو دهستی بداتی ، هه رزوو دهستی کیشایه وه ..

« - تو بلی ی شتیکی خرابی تیدا نه بیته و ، به سه رو چاویا
بته قیته وه !. نا .. باوه ر ناکه م .. نه ی بوپاره نه بیته ؟! جاپاره
به م شیوه یه له چه قی ریگه دا ده که ویت ؟ .. نا .. نه ی
چی بیته ؟! » هه زارو یه که شتی دژی به یه که به میشکیا هات و

چوو . ویستی هه مدیس دهستی بو دریز کاته وه ، به لام دیسان
دهستی کیشایه وه . له که سینک ده ترسا ، له که سانیك
دهسله میوه ، که بی ی بی بکه نن و ، پلاری تیگرن !. مرویه کی
به دی نه کرد ، که رماکه هه موو زینده وه ریکی له قاوغی مت بوونا

مت کرد بوو . « - چی بی ؟ هه رپاره یه ، ده ناچی یه ؟ .. نه ی بو
ورده والا ، یاشتی بی که لک ، یاجل و به رگی کونه ، یا .. یا ..
به لام نا .. له هیچیان ناچیت !. شیوه و قه باره ی گونیه که ،
شته که ی ناوی وا ده رناخن . ده سا هه رپاره یه ..

باوه ر ناکه م !. « راما .. ماوه یه که راما .. ناره قه ی نیوچه وان و
لاجانگی له بیر کردو ، تنوک ، تنوک ، به لاملیا ده چورا . که رووی
وشک بووی و ، گری ناوه وه ی خوی بیرچوو وه . له پر وای
به خه یالدا هات ، باچش بکات و ، پر به بنه گونیه که دا بکات و ،
بیفرینی و ، له په نایه کدا بیکاته وه ، که رپاره بوو ، نه وا ده بیته

یه که شه وه ، خو که ر شتی دیکه ش بوو .. نه وا .. « - نه ی
که ر - شتیکی توفینه ر بوو ؟! » ، چاویکی به مسه رو به وسه ری
کو لانه که دا گیراو .. هه موو شتیکی خسته لاوه و ، ملی
گونیه که ی گرت و ، گری دایه خوی ، بی ناو پر دانه وه ، بی
لاکردنه وه ، تیژره وانه ملی پیوه نا .

سه رووی که ..

که رماش هیندی جار چه شنی ده ریاو ، با ، تووره ده بی و ،
داخی دلی خوی ده ریژی . نه و نیوه رو یه خو ره که له چه قی
ناسماندا ، ستوونی تیشکی سووتینه ری خوی به سنگی
زهوی دا داکوتابوو .

نه که نه و راسته کو لانه ی نه وی پیدا راده بوورد ، به لکوشار
واده هاته پیش چاو .. که سی تیدا نه ماوه و ، خه لکه که له ترسی
قامچی سووره وه بووی خو ره که خویان شار دوته وه .

بوکاریکی تاییه تی به و قرچه فرچی که رمایه له مال ده رکه وتیوو ،
گیژو ویز ده هاته پیش چاو ، هه ر فریای نه وه ده که وت ناره قه ی
نیوچه وان و لاجانگی بسری و ، له به رخویه وه ورته ورتیکی
بو بکات . تابوی ده کرا بن دیواره و ، بن دیوار ، خوی ده کو تابه
باوه شی سینه ره کانه وه .

له په ناد یواریکی به رزدا ویستیکی بو کرد ، نه و ده مه هه موو
بوویه که ، ته نانه ت دارو به ردی نیو کو لانه که ش سو جده یان
بو سو لتانی که وره ی که رما برد بوو .

که می به ده و رو به ری خویدا هه لی روانی ، هه تاوه که چوو به گز
روانینه کانیا .. ههستی به وه کرد که رووی وشک بووه و ، قومی
ناوی سارد گری ده روونی داده مرکبینه وه . به لام نه وه تا که س
به ده ره وه نی یه و ، نه میش نایه وی له م کاته دا ده رگای مالیك
دابگریته وه و ، خه لکی بیدار کاته وه .

نه ی توانی به ره و دوا بگریته وه ، دوو کو لانی تر ده گاته سه ر
شه قامه که و ، نه و کاته خوی ده هاویته نیو تو مو بیللیکه وه ..
جانو تو مو بیل کوا ؟ .

« - ده ههسته بروو ، خو ت دوامه خه ، خو له چو لی قولفه گیرت
نه خو اردوو .. نه وه ژیان و مروفو ، ناوایی و ، شته کانی تر ،
که رماش وه که هه موو شتیکی تر پیرده بی و ، له ناوده چی و ..
خوتو هه موو روژیک وه کو نیمو ناکه ویته نیو داوی یه وه !. «
جاریکی دیش به ده و رو به ری خویدا هه لی روانی ، که سی به دی

گه یشته که لاوه که ی نه وسه ری کولانه که ، بنه گونیه که ی داناو ، خیرا په ته که ی ده می ی تراناندو ، سهیریکی تاوه که ی کرد ، زاره تره ک بوو ، چه شنی په یکه ریکی بی گیان له جی ی خوی وشک بوو . هرچی مرویه که له وده مه دا به دی بگردایه دهم و دست ده ی وت :

(- ره ق بووه و ، کابرایه کی مومیاکراوه !) ده بی کی تانیستا مرویه کی مومیاکراوی نه دی بی ؟ .. هه یه ، ده یان مروی مومیا کراو له م جیهانه دا هه یه .. که چی که س به دی یان ناکات ! . له پر کابرایه که به ناگای هینایه وه و ، وه که ته نه که یه که ناوی سارد به سه ریا بکات لی ی برسی : - نه مه چی یه ؟ .

نه ویش بی ناگا بی ی وت : - فه رموو سهیری که . کابراکه ده می گونیه که ی کرده وه و ، سهیریکی ناوه که ی کردو ، وه که به نیوچه وانیا بکیژی ، سه ری هه لبری و ، به تووره بوونه وه بی ی وت : - نه م زلفه گوناحی چی یه ؟ . بوکوشتووته و ، لیره دا فری ی نه ده ی ! .

نه و راه پری ، هه رگیز به وجوره رانه پری بوو .. هینده ی بوکرا بلی : - دوزیمه وه ! . چه ند که سیکي تری نیو کولانه که به پیر دهنگی به رزی کابراوه لی یان کو بوونه وه و ، دهم و دست گو ی یان بوشتیکی نوی هه ل خست و هه ست و ، هوشیان بو روود او یکی سه یر راخست .

کابراکه رووی کرده خه لکه که . (- نه م کابرایه .. ده ناسن !)

خه لکه که که وتنه لی ورد بوونه وه ی .. نه وده مه نه و خوی واهاته پیش چاو ، که به دهستی خوی تووشی گنجه لیکي سه یر بووه و ، چه شنی تاوانباریک له نیو قه فه زی تاوانباریدا وه ستاوه و ، نه وه دادگای که ره ک موحاکمه ی ده کات و ، سزایه کی هه ربو داده نین ! .

د - نه مه ش گو به نگی پاره ؟ . باشه که نه مه پاره بوایه .. له بری نه م تولفه نیستانم له چی داده بووم ؟ . نه ی نه م خه لکه هه لو یستیان چون ده بوو ؟ . بیگومان کرنوشیان بو ده بردم و ، سه ری ریزیان بو داده نه واندم .. چونکه خاوه نی بنه گونیه که ی پاره ده بووم ! ! .

کابراکه به پیش چاوی خه لکه که وه ده می گونیه که ی والا کردو ، وتی : - وهر نه پیشه وه .. مه یه لن نه م تاوانباره دهر باز بیت ..

بروانن نه م تولفه ساوایه ی خستوته نیو نه م گونیه یه وه و ، هیناوی یه تیه نیو نه م که ره که ی نیمه وه فری ی نه دات ! . توخوا نه مه موسلمانه .. نیسانه ، توخوا هه رچی نیستا بیکوژیت دهستی سه وز نابیت ! .

خه لکه که که وتنه مقو ، مقو ، یه که دوویه کیان وتیان : - جاکنی ده لی .. نه مه مندالی خویه تی ؟ . له وانه یه دوزی بیتیه وه ! . نه ویش خیرا وه ک پشتگیری یه که به دی یکات . وتی : - وه لالا باوکم من ژنو مالمنی یه .. توژیک له مه و بهر له وکولانه دا دوزیمه وه .

یه که دوویه کی تر له تولفه که چوونه پیشه وه و ، دوا ی نه وه ی یه وردی سه رنجیان دایه . یه کیکیان وتی : - هه رگیز نه مه له منالی نه م که ره که ناچیت .. چاک سه یری کن ! .

کابراکه دهستی بر دو منداله که ی له گونیه که دهر هینایه دهر ی .. له وکاته دا پارچه کاغه زیک به پشتی تولفه که وه که وته خواره وه . دهم و دست یه کیکي تر کاغه زه که ی هه لگرته وه و ، که وته خویندنه وه ی .

(نه وه ی نه م منداله بگریته لای خوی ، ناو به ناویک پاره یه کی مفتی بوړه وانه ده کريت ، به مه رجیک نه وکه سه له دایک و باوکی نه م منداله نه برسیت !)

دیسان مقو ، مقو ، سه ری هه لدا یه وه .

- من ده ی گرمه لای خوم .

- من به خیوی ده که م ! .

- جاریکی تریش مندالیکي وام هه لگرته وه ! .

- هه رلای من ده بیت .. خوم ده زانم چونی به خیو ده که م ! .

- ناخو پاره که چه ند بیت ؟ .

- نه م منداله کی بی .. تو بللی زول نه بیت ؟ ! .

- پاره که چون بیت ؟ .

- هه رمن به خیوی ده که م ! .

له پر کوړه لایک ناشی بگروه به رده که ی له که ر خست .

(- نه وه بووا که وتوونه ته گیانی په کتر .. خو نه م منداله زیندوو نی یه . تائیوه به خیوی کن . نه وه بوله پیناوی به رژه وه بندی تاییه تی خوتاندا ده تانه وی جاریکی تریش دوا ی کلاوی بابر دوکون ! . نه ویش به پروایه کی نوی وه .. هه نگاوی نار ، له بهر خویه وه وتی : - به راستی قسه یه تی .